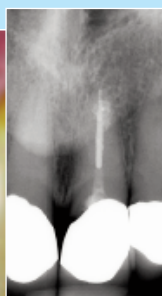

Out of the box (3)

Bij het verlies van een element kunnen we denken aan een implantaat of een brug. In sommige gevallen maken patiënten de keus voor u. Zo ook in onderstaande casus: een brug heeft de voorkeur van patiënte. Bij het extraheren van een (front)element gaat de 'bundle bone' verloren, met negatieve gevolgen voor het gingivale complex. In deze casus heb ik ervoor gekozen de radix in situ te laten om het gingivale complex zo goed mogelijk te kunnen behouden. *door dr. Jappe Buijs*

1 Situatie vooraf. Bij deze mevrouw gaat 21 verloren als gevolg van cariës onder de kroon. De cariës was vrij ver naar apicaal gevorderd; er was zodoende niet voldoende ferrule om een nieuwe kroon te vervaardigen. Op de röntgenfoto is de cariës ter plaatse van de outline duidelijk te zien. Door de overprojectie is moeilijk te beoordelen hoe ver de cariës is gevorderd. Met direct zicht met een microscoop of loepbril is dit goed te beoordelen als de kroon is verwijderd. We besluiten een 3-delige brug 22-11 en een kroon 12 te maken.

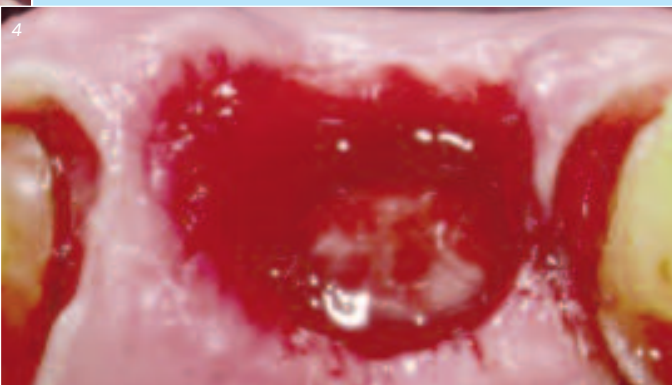
Dr. Jappe Buijs specialiseerde zich na zijn afstuderen (Groningen, 2004) in de implantologie. Hij voert met het team Buijs Tandartsen praktijk in Groningen, waarbij de nadruk ligt op uitgebreide restauratieve behandelingen. Hij is erkend als implantoloog door de NVOI en als restauratief tandarts door de NVVRT.

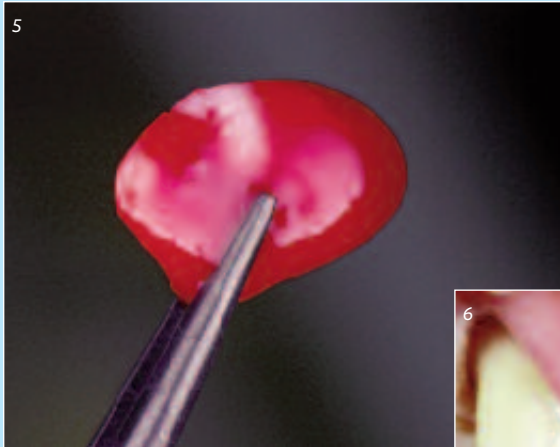
2 Situatie vooraf vanaf occlusaal. Duidelijk is de mooie, natuurlijke 'bolling' van het gingivale complex.

3 Situatie na verwijdering van de oude kronen. Helaas was er behoorlijk wat cariës aanwezig en lag de outline bij alle elementen bijzonder diep. Alle cariës is verwijderd en de ondersnijdingen zijn opgevuld met composiet.

4 De radix van de 21 is tot op botniveau weggeslepen. De guirlande van het bot is hierbij gevolgd, interdentaal meer naar coronaal dan buccaal en palatinaal. Met het wegslijpen van het tandbeen is direct het epitheel in de sulcus weggenomen. Dit 'geaviveerde' oppervlak is hiermee een goede 'receptor'-plek voor de punch graft.

5 Met behulp van een punch is een graft uit het palatum gehaald. De dikte is afhankelijk van de hoeveelheid weggeslepen tandbeen van de radix. De grootte is net iets meer dan de 'alveole': liever iets te veel dan te weinig teneinde een goede adaptatie van de graft en het receptorgebied te verkrijgen. Met acht 7-0 hechtingen wordt de graft ingebracht. Hierna wordt een afdruk gemaakt voor het laten vervaardigen van een mock-up.

6 Definitieve preparaties. Vanwege de diepte van de outline moest deze met behulp van een elektrotroom worden vrijgelegd. Verder is de plek van de dummy nog iets aangepast om een mooi verloop te creëren in vergelijking met de contralaterale zijde.

7 Eindresultaat na 1 maand. De papillen zijn nog wat afgevlakt. Het duurt nog zeker 3 maanden voordat deze de interdentale ruimten mooi hebben gevuld. De contour van de gingiva regio 21 verloopt 'natuurlijk'.

8 Regio 21 laat een mooi emergence profile van de dummy vanuit het tandvlees zien. De 'sinaasappelstructuur' is behouden gebleven, evenals de bolling. Ondanks de diepe outline van de preparaties is het tandvlees gezond en zonder bloeding.

9 Vanaf occlusaal is de bolling van het gingivale complex regio 21 goed te zien. Er is vrijwel geen verschil met de contralaterale zijde. De röntgenfoto toont dat de radix interdentaal iets naar coronaal loopt. Er is voldoende ruimte tussen de radix en de dummy. Zoals te zien is een zirkonoxide-onderstructuur gebruikt.

